

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/121/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010451
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2015:8714010451.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného J. X., trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 26. októbra 2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

J. X., nar. XX. XX. XXXX v J. - R.Š. R., okres Poprad, trvale bytom J., Z. XXX/X, t. č. L., D. XX/A, okres Prešov, rozvedený,

je vinný, že

dňa 6. 4. 2014 v doobedňajších hodinách počas telefonického rozhovoru z telefónneho čísla 0903 536 610 na telefónne číslo 0901 711 825 vedené na jeho bývalú družku H. D. z J., ktorá sa v tom čase nachádzala v byte na Tomášikovej č. 2490/29 v Poprade, okres Poprad, a s ktorou majú spoločnú dcéru, sa jej po opýtaní, či na neho bola podať trestné oznámenie, vyhrážal zabitím slovami: „dobré ma poznáš, že mňa nezadrží ani polícia, keď pôjdem kvôli tebe do basy, ja odtiaľ raz vyjdem a zabijem ťa“ a následne povedal: „raz z toho bytu vyjdeš, počkám si ťa a uvidíš, v pondelok ťa čakám o deviatej pred robotou“, čím svojím konaním u poškodenej H. D. vzbudil obavu o jej život a zdravie,

t e d a

sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h) Trestného zákona § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (slovom šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 20 (slovom dvadsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona mu ukladá primeranú povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné pre matku dieťaťa H. K., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom F., V. XXX/XX vo výške 392,- eur.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona mu ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súčasne zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok 6T/94/2014 zo dňa 18. 11. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8. 1. 2015 a ktorým mu bol uložený podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený so skúšobnou dobou na 18 mesiacov a ktorým mu podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona bola uložená povinnosť v rámci skúšobnej doby zaplatiť dlžné výživné a riadne platiť bežné výživné, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 23. 9. 2014 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 343/14 zo dňa 17. 9. 2014 na obvineného J. X. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, a to s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona pre skutok popísaný v skutkovej vete samotnej obžaloby. Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom 6T/121/2014 -175 zo dňa 6. 10. 2014, proti ktorému obvinený v zákonnej lehote podal odpor, a preto vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Obžalovaný J. X. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku, pre ktorý bola podaná na neho obžaloba. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že poškodená H. D. bola jeho bývalá dlhoročná priateľka, s ktorou majú spoločnú dcéru, keď spolu žili asi 12 rokov, ktoré spolužitie skončilo dňa 30. 3. 2014, kedy sa táto od neho odsťahovala k svojej mame s tým, že si potrebuje od neho oddýchnuť. Nechala ho v byte, kde predtým spolu bývali s tým, že ho má platiť a takisto mu povedala, že sa k nemu vráti. Dňa 6. 4. 2014 telefonoval poškodenú a chcel zistiť, čo má nové. Telefonát prevzala dcéra, ktorej sa len spýtal, kde je mama. Následne k telefónu prišla poškodená, ktorá mu oznámila, že má priateľa a tým ich rozhovor skončil bez akýchkoľvek emotívnych prejavov z jeho strany. Podľa neho poškodená podala na neho trestné oznámenie z toho dôvodu, že ho chcela dostať z bytu, čo aj docielila, keď on sa potom musel odsťahovať do Prešova na základe príkazu súdu a ona byt predala. Ďalej sa vyjadril, že v čase skutku mal vypité asi poldecí vodky, keď predtým spolu so susedom na záhrade popíjali alkohol. K predchádzajúcemu spolužitiu s poškodenou uviedol, že ich vzťahy boli výborné. Je síce pravdou, že medzi nimi došlo k nejakým hádkam, ale nebolo to nič neprimerané a poškodenú nikdy fyzicky nenapadol. V januári 2014 bol síce priestupkovo potrestaný za priestupok, ktorého sa dopustil práve vo vzťahu k poškodenú, no pri tomto skutku sa jej nevyhrážal, iba po hádke poškodenú roztrhal nohavice. Tá sa potom napokon k nemu aj vrátila. Kritického dňa 6. 4. 2014 vôbec nemal zámer ísť za poškodenou. Zdôraznil, že poškodená nikdy mu netvrdila, že má z neho strach. Spolu s nimi v domácnosti žila aj jeho mama, ktorá s poškodenou mala normálny vzťah, nevie o tom, že by sa tejto na neho niekedy sťažovala. Potvrdil, že v období, keď s poškodenou nežil v spoločnej domácnosti, tejto častejšie telefonoval, a to každý deň, niekedy aj viackrát, ale bolo to hlavne z toho dôvodu, že sa zaujímal o dcéru. Nikdy nepovedal poškodenú, že ju zabije. V prípravnom konaní v tejto súvislosti vypovedal, že poškodenú dňa 6. 4. 2014 počas telefonátu, ktorý s ňou mal povedal, že príde pred bytovku, na čo mu poškodená povedala, že zavolá políciu. Pripustil, že poškodenú povedal, že raz z toho bytu vyjde, že si ju počká a že ju bude čakať aj pred robotou, ale tieto slová použil v inom kontexte, keď mal na mysli, že z bytu raz bude musieť vyjsť a budú si musieť všetko vysvetliť. K vzniknutým rozporom doplnil, že skutočnosti uvádzané v prípravnom konaní si nevymýšľal, dnes si však už na to nepamätá, podstatné však je, že keby chcel ísť za poškodenou, tak by šiel.

Poškodená H. D. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný je jej bývalý druh, s ktorým mala vzťah 13 rokov s tým, že v poslednom období spolužitia ich vzťah nebol dobrý, pretože obžalovaný popíjal alkohol, pokúšal sa ju fyzicky napadnúť, ku ktorým napadaniam však nedochádzalo, pretože spolu s nimi v byte žila aj jeho matka, ktorá ju pred obžalovaným ochraňovala. Z dôvodu problémov, ktoré existovali v ich spolužití, po jednom nedorozumení odišla z bytu prespať k svojej mame, no následne sa vrátila. Keďže ďalšie spolužitie však nemalo význam, odsťahovala sa natrvalo k svojej mame definitívne, a to aj preto, že mala už aj inú známosť. Vo vzťahu k skutku, ktorý súvisí s trestným stíhaním obžalovaného uviedla, že dňa 5. 4. 2014 bola oslavovať svoje meniny s dcérou a priateľom, pričom obžalovaný jej vtedy telefonoval a blahoželal jej. Keď sa vrátila z osláv, opätovne opakovane vyzváňal na dcérin telefón s tým, že chce s ňou hovoriť. Napokon mu zavolať späť a povedala mu, čo to stvára, že je vonku s priateľom. Obžalovaný potom chcel k telefónu priateľa, chcel sa s ním o niečom rozprávať. Keďže v ten deň ju neustále telefonicky obťažoval, šla podať na políciu trestné oznámenie. Po podaní trestného oznámenia šla domov k svojej mame, pričom na druhý deň 6. 4. 2014 opäť obžalovaný telefonoval dcére a chcel ju k telefónu. Tých telefonátov bolo viacero, možno aj sedem a vyjadroval sa vulgárne na jej adresu. Následne zobrala telefón ona a spýtala sa ho, čo chce s tým, aby dal dcére pokoj, že to psychicky nezvláda. Obžalovaný požadoval od nej, aby prišla za ním na záhradku, že sa chce s ňou rozprávať, že sa nemá báť, že jej nič nespraví. Na to mu povedala, že nikam nejde a ani nešla. Následne jej obžalovaný opäť telefonoval, že má vyjsť z domu s tým, že raz z toho bytu vyjde a že jeho nikto nezastaví, ani polícia a že aj keď pôjde do basy, tak raz vyjde a že ju zabije. Tieto jeho slová pôsobili na ňu hrozne, bála sa, a preto celý deň spolu s dcérou a svojou mamou ostali v byte zamknuté. Obžalovaný jej vtedy ešte povedal, že na druhý deň si ju počká pred prácou, čo sa napokon aj stalo, a preto na neho zavolať políciu. Pred skutkom zo dňa 6. 4. 2014, kedy sa jej vyhrážal zabitím, jej obžalovaný prevažne iba nadával, hovoril jej, ak náhodou by si niekoho našla, tak ju zabije, ale vtedy jeho vyhrážky nebrala vážne. Vyhrážky, ktoré použil však dňa 6. 4. 2014 brala vážne, lebo mala strach, že môže jej alebo jej priateľovi niečo urobiť, bála sa o ich životy. Navyše podľa hlasu obžalovaného mala za to, že je pod vplyvom alkoholu.

Svedkyňa mal. H. X. - dcéra obžalovaného a poškodenej na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať. Rovnaký postoj zaujala aj v priebehu prípravného konania.

Svedkyňa A. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je sestrou obžalovaného. Svedkom nebezpečného vyhrážania, pre ktoré je obžalovaný stíhaný, nebola, ale obvinenia na jeho adresu považuje za vykonštruované zo strany bývalej družky, ktorá sa ho chcela zbaviť kvôli priateľovi a kvôli bytu. Vie, že jej brat mal určité problémy s alkoholom mala aj poškodená, pretože keď pili, tak pili spolu. Doplnila, že jej brat mal vždy k poškodenej dobrý vzťah, mal ju rád a dlho na ňu v dobrom spomínal aj po tom, čo od neho odišla. O incidente začiatkom roku 2014 medzi obžalovaným a poškodenu vie len sprostredkovane od svojej mamy, ktorá mala nájsť brata s nejakým nožom v ruke, pričom poškodenu mal potiahnuť za nohavice, ktoré sa jej potom rozpárali. Poukázala na to, že byt, v ktorom žili obžalovaný, jeho mama a poškodená, pôvodne patrili rodičom, no nakoniec byt od nich kúpila práve poškodená. Keď sa táto z bytu odsťahovala, navrhli poškodenej, že byt od nej odkúpi späť, aby mama mohla v byte dožiť, no ona ten byt predala inej osobe.

Svedkyňa L. D. - matka poškodenej, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ona priamym svedkom žiadneho vyhrážania nebola. Z rozprávania dcéry a vnučky, ktoré vtedy s ňou bývali v byte však vie, že obžalovaný vyvolával vnučke na telefón a dožadoval sa, aby dcéra prišla za ním na záhradku, že sa chce s ňou porozprávať s tým, že ak nepríde, že si ju počká a že ju zabije. Dcéra sa vtedy bála a v uvedený deň nikto z nich ani vonku nevyšiel. Takisto uviedla, že z rozprávania dcéry a vnučky má poznatky o tom, že spolužitie obžalovaného s poškodenu nebolo dobré, pretože tento hrával automaty, nechodil do roboty a popíjal alkohol. Nevie o tom, aby sa mal obžalovaný vyhrážať v iných prípadoch, alebo ju mal fyzicky napadnúť. Od matky obžalovaného, s ktorou vychádzala veľmi dobre, mala však poznatok, že počas Vianoc bol problém s obžalovaným, ktorý bol opitý na záhradke a nechcel ísť ani domov na Štedrý deň k stolu, pričom následne jej volala, že ich chce pozabíjať. Keď potom došla do bytu, videla len porozhadzované veci, vnučka vtedy plakala, obžalovaný bol opitý, a tak zobrala dcéru a vnučku k sebe prespať domov. Volala aj mamu obžalovaného, ale tá ísť nechcela.

Svedkyňa C. X. - matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že o vyhrážkach, ktoré súvisia s trestným stíhaním obžalovaného vedomosti nemá, pretože pri týchto telefonátoch nebola. K spolužitiu obžalovaného s poškodenu uviedla, že toto spočiatku bolo ideálne, problém nastal asi pred

2 rokmi, keď obžalovaný začal viac popíjať, a zároveň začal vyzvedať u poškodenej, či nemá priateľa, čo táto mu do poslednej chvíle tajila. V ich spolužití však neregistrovala nejaké hádky, vyhrážky, či fyzické útoky, iba občas, keď sa rozprávali hlasnejšie, tak ich upozorňovala, aby boli tichšie. Poškodenú nemusela pred obžalovaným nejakým spôsobom obraňovať, iba raz ku koncu ich spolužitia, keď obžalovaný jej začal rozhadzovať veci zo skrine a potom ju potiahol za nohavice, ktoré sa jej roztrhali. Vtedy prišla do bytu aj mama poškodenej a nič vlastne sa nestalo. Doplnila, že obžalovaný, pokiaľ aj mal vypité, správal sa normálne, no keď ho poškodená podpichovala alebo provokovala, tak vybuchol. Dodala, že poškodená nikdy sa jej nezdôverovala, že sa bojí obžalovaného.

Z obsahu podaného znaleckého posudku o duševnom stave obžalovaného bolo zistené, že u tohto bola konštatovaná prítomnosť syndrómu závislosti od alkoholu, pričom znalci odporučili nariadenie ochrany proti alkoholickému liečby ambulantným spôsobom. V dôsledku konzumácie alkoholu má tendenciu k prejavom verbálnej agresivity, z čoho plynie prípadná spoločenská nebezpečnosť obžalovaného. Požitý alkohol mal u obžalovaného negatívny vplyv na jeho zábranové osobnostné mechanizmy v čase spáchania skutku, v dôsledku požitého alkoholu boli u neho znížené ovládacie schopnosti, nevýznamnou mierou rozpoznávací schopnosti v dôsledku požitého alkoholu znížené neboli.

Vo veci bol aj oboznámený znalecký posudok vo vzťahu k osobnostnej štruktúre obžalovaného, a to znalcom z odboru psychológie, z obsahu ktorého posudku nebol u tohto zistený taký chorobný psychopatologický stav, ktorý by potencionálne znižoval alebo poškodzoval jeho duševnú úroveň, či vyspelosť. Signifikantné sklony k agresívnemu správaniu u neho zistené neboli, keď tento disponuje bežnou fyziologickou agresivitou na úrovni pudových reakcií.

Oboznámeným znaleckým posudkom podaným znalcom z odboru psychológie vo vzťahu k poškodenej H. D. bolo zistené, že pribratý znalec v podanom posudku nekonštatoval u poškodenej závažné sklony k vymýšľaniu, pričom u tejto neboli zistené zjavné zárazy, ktoré by svedčili pre vymýšľanie. Na druhej strane bola zistená aj tendencia na strane poškodenej podávať o sebe skreslený obraz, keď táto je zvýšene subjektivistická a ťažšie sa odpútava od vlastných postojov a ťažšie chápe hľadisko iných. Neboli u poškodenej preukázané poruchy vnímania v zmysle halucinácií, pričom jej pamäťové schopnosti sú priemerné, bez závažných porúch a táto je schopná zreprodukovať podstatu zmysluplného deja bez závažných skreslení. Osobnosť poškodenej je nadmerne prispôbovavá, komfortná, čo mohlo byť aj príčinou toho, že situáciu dlhodobo neriešila a zvykla si na to, že partner nadužíva alkohol. Správanie obžalovaného nespôsobovalo u poškodenej závažné poškodenie psychického stavu, ktoré by malo dlhobojší charakter, šlo skôr o situačné vystupňovanie úzkosti a napätia v emociálne napätých situáciách pri priamej konfrontácii s obžalovaným.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom trestného oznámenia poškodenej, výpisu z evidencie priestupkov, registra trestov, pripojeného priestupkového rozhodnutia, trestného spisu Okresného súdu Kežmarok 6T/94/2014 a ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti mal súd dostatočne preukázané, že obžaloba v danej trestnej veci bola podaná dôvodne, a to pre skutok, ktorý sa stal, má znaky trestného činu a že tento spáchal práve obžalovaný J. X.. Obžalovaného zo spáchania skutku v celom rozsahu usvedčuje svedkyňa poškodená H. D., ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, popísala okolnosti skutku, pre ktorý je obvinený stíhaný, keď v rámci svojich výpovedí poukazovala na to, že obžalovaný po predchádzajúcich konfliktných situáciách, ku ktorým medzi nimi došlo, kritického dňa 6. 4. 2014 počas telefonátu vo vzťahu k jej osobe použil vyhrážky (popísané v skutkovej vete výroku tohto rozsudku), ktoré u nej vzbudzovali dôvodnú obavu o život, prípadne zdravie. Výpoveď uvedenej svedkyne potvrdzujú aj ďalšie dôkazy, a to najmä výpoveď svedkyne L. D., ktorá na jednej strane síce uvádzala, že bezprostredným svedkom takýchto vyhrážok nebola, avšak po tom, čo tieto odzneli, sa jej poškodená spolu s vnučkou o nich zdôverili, pričom z týchto vyhrážok mali strach, keďže celý deň ani z bytu nevyšli. Rovnako v súlade s týmito vykonanými dôkazmi je aj podaný znalecký posudok znalcom z odboru psychológie vo vzťahu k poškodenej. Vykonanými dôkazmi mal súd vinu obžalovaného v celom rozsahu za preukázanú a jeho obranu za vyvrátenú. Ďalší vypočutí svedkovia na hlavnom pojednávaní o samotnom skutku vedomosť nemali, títo sa iba vyjadrovali k vzájomným vzťahom a spolužitiu obžalovaného s poškodenu.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe (keď takouto osobou sa rozumie aj bývalý druh). V súvislosti s obranou obžalovaného neobstojí tvrdenie, že tento nemal žiaden záujem prípadné demonštrované vyhrážky realizovať, pretože v tomto smere pre posúdenie trestnej zodpovednosti je určujúca tá skutočnosť, ktorá je spôsobená s tým, ako tieto vyhrážky vnímal poškodený, a to aj vzhľadom na situáciu, za ktorej k nim došlo. Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričítanosti, trestnej činnosti sa dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom trestného činu, ktorého sa obžalovaný dopustil je ochrana života a zdravia, prípadne iného dôležitého záujmu, pred násilnými prejavmi verbálneho charakteru zasahujúcimi do týchto chránených záujmov. Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Obžalovaný bližšie hodnotený nie je. V registri priestupkov má jeden záznam, a to za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 7. 1. 2014, ktorého sa dopustil práve vo vzťahu k poškodenej H. D., ktorý priestupok takisto má súvis s vyhrážkami obžalovaného, aj keď nižšej spoločenskej intenzity. V registri trestov má 2 záznamy, a to prvý z roku 1997, keď sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Relevantný charakter u neho má odsúdenie Okresným súdom Kežmarok v konaní 6T/94/2014, keď trestným rozkazom zo dňa 18. 11. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8. 1. 2015 bol tento právoplatne odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s určením skúšobnej doby na 18 mesiacov a súčasne mu bola uložená primeraná povinnosť v rámci skúšobnej doby zaplatiť dlžné výživné.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, keď trest má plniť represívnu funkciu a súčasne aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Za uvedený trestný čin je základná výmera trestu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov. Zároveň súd zistil, že vzhľadom na časové spáchanie skutku, z ktorého súd obžalovaného uznal vinným (skutok zo dňa 6. 4. 2014) v nadväznosti na vyhlásenie trestného rozkazu vo veci Okresného súdu Kežmarok 6T/94/2014 zo dňa 18. 11. 2014, k čomu vo vzťahu k obžalovanému došlo dňa 29. 12. 2014 (kedy bol obžalovanému trestný rozkaz doručený), potom do úvahy pripadalo ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody v zmysle zásad uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona. U obžalovaného súd poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona nezistil (pôvodne konštatované poľahčujúce okolnosti v trestnom rozkaze Okresného súdu Kežmarok 6T/94/2014 podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, vzhľadom na absentujúce priznanie v predmetnej trestnej veci a vzhľadom na postihnutie za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu pre skutok zo dňa 7. 1. 2014 nemohol súd ďalej aplikovať, pretože priznanie a úprimné oľutovanie páchatel'a sa musí vzťahovať na celú trestnú činnosť, nielen pre niektorý zo skutkov a takisto nie je splnená podmienka vedenia riadneho života). Na druhej strane však súd u obžalovaného zistil existenciu jednej prítiažujúcej okolnosti, a to v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov. Prevažujúci pomer prítiažujúcich okolností má potom za následok, s poukazom na ust. § 38 ods. 4 Trestného zákona, zvýšenie dolnej hranice základnej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo v prípade obžalovaného potom pri ukladaní trestu znamená zvýšenie na výmeru na 16 mesiacov. S prihliadnutím na vyššie uvedené zákonné kritéria rozhodné pre ukladanie trestu bol súd potom toho názoru, že s poukazom na osobu obvineného a okolnosti skutku, sledovaný účel trestu bude dosiahnutý uložením súhrnného trestu odňatia slobody na spodnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov. Zároveň bol súd toho názoru, že osoba obvineného dáva záruku na to, aby sledovaný účel trestu bol dosiahnutý aj jeho hrozbou počas primeranej skúšobnej doby, a preto výkon uloženého trestu obžalovanému podmiennečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Takémuto rozhodnutiu o podmiennečnom odklade výkonu uloženého trestu nebránia ani okolnosti samotného skutku. Keďže súd ukladaný trest uložil ako trest súhrnný, zrušil výrok o treste z predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Kežmarok vo veci 6T/94/2014, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Zároveň s prihliadnutím na skutočnosť, že v tomto predchádzajúcom konaní bola obžalovanému aj uložená primeraná povinnosť v zmysle § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, v rámci skúšobnej doby zaplatiť dlžné výživné a riadne platiť bežné výživné,

uvedenú povinnosť premietol aj do ďalšieho vysloveného výroku, keď obžalovanému v rámci plynutia skúšobnej doby uložil povinnosť zaplatiť k rukám matky maloletej dcéry obžalovaného dlh na výživnom, ktorý v čase rozhodnutia vo vyššie citovanej predchádzajúcej trestnej veci obžalovaného predstavoval výšku 392,- eur. Povinnosť platiť riadne bežné výživné na rozdiel od predchádzajúceho rozhodnutia vo veci Okresného súdu Kežmarok 6T/94/2014 súd neukladal, pretože uloženie takejto povinnosti jednak nezodpovedá samotnému zneniu ust. § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, a na druhej strane riadne platenie bežného výživného je zákonnou povinnosťou každého jednotlivca, ktorému takáto povinnosť vznikla, pričom v prípade obžalovaného je aj upravená rozhodnutím súdu, ktorej neplnenie môže byť postihované aj novým trestným stíhaním. Súčasne vzhľadom na okolnosť, že skutok bol spáchaný v príčinnej súvislosti s konzumáciou návykových látok - alkoholu na strane obžalovaného a s prihliadnutím na zistené skutočnosti z podaného znaleckého posudku vo vzťahu k duševnému stavu obžalovaného, potom súd tomuto uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. O náhrade škody súd v danom prípade nerozhodoval, pretože poškodená s takýmto nárokom sa do trestného konania nepripojila.

sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.